

פסחים קיז: (המשנה) עד קיט: (המשנה)

<p>רב תנן: מכאן שחייבים לברך ברכת המזון על יין, רבא: רצוי לברך ברה"מ על היין אבל לא חייבים (רבא מבין שהחיוב במשנה הוא מדין ארבעת הכוסות של ליל הסדר ולא מצד ברכת המזון)</p>	<p>המשנה כוס שלישית - על ברכת המזון, כוס רביעית - על ההלל ועל ברכת השיר, עקרונית בין הכוסות מותר לשתות, מלבד בין בין שתי הכוסות הללו (שאסור)</p>
<p>מהי ברכת השיר: ר' יהודה: יהללך (הברכה שבסוף ההלל) ר' יוחנן: נשמת כל חי</p>	
<p>אחרי ההלל הרגיל ('הלל מצרי') היו קוראים הלל הגדול (פרק קלו שבו יש 26 'כי טובים' - האמוראים נחלקו האם יש להוסיף לו קטעים מהפרקים שלפני)</p>	

הלל מצרי והלל הגדול

<p>יחודו של הלל המצרי התגלות ה' בהתערבות ניסית - יציא"מ, קריעת ים סוף, מתן תורה, תחיית המתים, חבלי משיח, מילוט צדיקים מצרות.</p>	<p>יחודו של הלל הגדול התגלות ה' בשיגרה - המזונות שהקב"ה מזין בהם את עולמו</p>
<p>ההבדלים שבין השגחה שבשיגרה להשגחה ניסית ההשגחה דרך השיגרה מתבצעת ע"י הקב"ה בכבודו ובעצמו ('הא-להים הרועה אותי') הצלה ניסית של התערבות בטבע מתבצעת ע"י מלאך ('המלאך הגואל אותי')</p>	<p>קשה מאוד ליצור ולהוליד (בעצב תלדי בניים) אבל קשה כפליים לקיים את מזונותיו (בעיצובן תאכלנה)</p>

מקבץ אמירות

1. הקב"ה לא מקפח שכר אף בריה - תהליך שצריך לקרות יקרה בסופו של דבר, גם אם יהיו עיכובים בדרך (כך גבריאל שהיה אמור להציל את אברהם ובסוף הציל את חנניה מישאל ועזריה, וכך פליטת סיסרא לים)
2. כשאדם מאבד כסף או ממון הרי זה כפרת עוונות על חטאים שחטא. עליו לשמוח שבמקום שגופו ייפגע נפגע רק ממנו,
3. כל המהלכים שקורים בעולם יסודם בשורשים הקדומים של אבות האומה (העושר של העולם החל ביוסף שקיבצו מכל העולם, מפלת סיסרא נקבעה בקריעת ים סוף, הצלת חנניה מישאל ועזריה הובטחה בזמן אברהם)
4. העושר בעולם מתחלק לשלושה חלקים:
 חלק אחד מיועד לחסידי אומות העולם (קיסר רומי הצדיק אנטונינוס),
 חלק שני הגיע לאנשי מחלוקת ואבד מן הארץ (קורח ששקע באדמה עם ממונו),
 החלק השלישי שמור לצדיקים. (ולפי מדרש אחר כל העושר של רומי יגיע לעתיד לבא לצדיקים)
5. חשיבות הקשר עם הקב"ה:
 א. למרות שאין לנו מצוות הקב"ה יושיע אותנו בזכות זה שאנו מאמינים בו ('דלותי ולי יהושיע')
 ב. האהבה הגדולה ביותר של הקב"ה אלינו היא כאשר אנו מתננים אליו ('אהבתי כי ישמע ה' קולי')
6. כדי להחשב כ'ושב לפני ה' (ולזכות לשכר הגדול המובטח בנבואת ישעיהו ליושבים לפני ה') על האדם להיות מודע לסביבתו ולדעת לא רק היכן הוא יושב ומה הוא עושה אלא גם מהו מקומו של חבירו (מה הוא עושה, מה מצב רוחו, ומה שלומו), ולקבל את פניו כשהוא נכנס לבית המדרש.

הגלות

1. הגלות ארעה כיוון שהתקרבו יותר מדי לאומות,
2. רומי גרועים יותר מהמצרים כיוון ש: א. המצרים דאגו לנו בשנות הרעב ושיכנו אותנו במצרים, ב. רומי פוגעת בנו כביכול בשם החוק (כל דיניהם נחתמים בקולמוס אחד)
3. בגלות הגויים לוקחים מאיתנו שוחד אבל אחר כך 'מצפצפים' עלינו ולא מתחשבים בו.

אמירת הללהברכות

ברכה שלפני - כולם אומרים,
ברכה שאחרי - תלויה במנהג המקום,

קריאת הפסוקים

היכן שנהגו לכפול את כל פסוקי ההלל - יכפול,
היכן שנהגו לא לכפול - לא יכפול
רבי נהג לכפול מקצת פסוקים שבסוף ההלל,
ר"א ב"פ נהג לכפול את הפסוקים מ'אודך כי עניתני' והלאה - וכן נוהג העם.

מי ראוי לזמן לעתיד לבוא

אברהם אבינו - לא יכול כיוון שחלק מצאצאיו היו גויים (ישמעאל)
יצחק אבינו - לא יכול כיוון שחלק צאצאיו היו גויים (עשו)
יעקב אבינו - לא יכול כיוון שצאצאיו היו מפולגים (נשא שתי אחיות ובניהם היו מפורדים)
משה עבד ה' - לא יכול כיוון שחסרה לו את הבחינה של ארץ ישראל (לא נכנס לארץ)
יהושע בן נון - לא יכול כיוון שלא היתה לו המשכיות,
דוד המלך - ראוי כיוון שהיה בארץ ישראל והיה לו דור המשך שכולו מעם ישראל וכולו מאוחד.